

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

MIELIPIDE

Lähetä mielipidekirjoitus Toivomme napakoita, enintään yhden liuskan pituisia kirjoituksia (alle 2 000 merkkiä välilyönteineen). Julkaisemme kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustilanteessa. Lähetä kirjoitus osoitteeseen lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi tai Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Liitä mukaan yhteystietosi.

YLIÖ

Vapaa-ajan asunnoista vakituisia

Vapaa-ajan asuntoa tai kesämökkiä, kuten tilastokeskus ne luokittelee, lukumäärä ylitti viime vuonna ensimmäisen kerran yli puolen miljoonan raja. Näiden 500 400 vapaa-ajan keskimääräinen koko oli 48 neliötä.

Kesämökkien määrän kasvu kuvastaa hyvin Suomen vaurastumista. Vuonna 1970 Suomessa oli 176 000 kesämökkiä. Vapaa-ajan asuntojen lukumäärä on siten lähes kolminkertaistunut 44 vuodessa. Uudet kesämökrit ovat entistä suurempia. Vuosina 2001–2014 rakennettujen keskimääräinen pinta-ala oli 72 neliötä.

Vapaa-ajan asumisella on huomattava merkitys monien maakuntien elinvoimalle. Viime vuonna 62 kunnassa oli enemmän vapaa-ajan asuntoja kuin vakituisia asuntoja. Joissakin kunnissa kunnan asukasmäärä voi lomakautena jopa kolminkertaistua.

Erityisesti uusmaalaiset vapaa-ajan asukkaat tuovat elinvoimaa muihin maakuntiin. Vain 28 prosenttia uusmaalaisien omistamista mökistä sijaitsee omassa maakunnassa, kun koko massa vastaava prosenttiluku oli 64.

Monilla alueilla vapaa-ajan

asukkaat tuovat myös huomattavan osa maakunnan matkailutulosta. Esimerkiksi Etelä-Savossa vapaa-ajan asukaiden tuoma matkailutulo oli 130 miljoonaa vuonna 2013. Eteläsavolainen vapaa-ajan asukas vietti keskimäärin mökillään lähes sata yötä vuodessa.

Vapaa-ajan asukkaat ovat hyvin vastuullisia ja sitoutuneita mökkikuntaansa. Jopa niin sitoutuneita että monet heistä olisivat valmiita siirtymään sinne vakituiseksi asukkaiksi ja maksamaan sinne myös veronsa.

Vapaassa yhteiskunnassa asuinpaikan asuinpaikan valinta tuntuisi olevan itsestään selvää. Perustuslain mukaan jokaisella suomalaisella on oikeus valita asuinpaikkansa. Lisäksi perustuslain mukaan julkisen vallan tehtävänä on edistää jokaisen oikeutta asuntoon.

Suomalaiset ovat joutuneet huomaamaan, ettei vapaa-ajan asunnon muuttaminen vakituiseksi asunnoksi olekaan niin yksinkertainen asia kuin perustuslakia lukemalla saattaisi olettaa.

Kaavoitus on Suomessa

» Kaavoitus on Suomessa syrjäyttänyt perustuslain.

syrjäyttänyt perustuslain. Korkeimman hallinto-oikeuden mukaan kenelläkään ei ole oikeutta maankäyttö- ja rakennuslain säädösten vastaisesti asettua asumaan omistamalleen maa-alueelle. Vapaa-ajan asunnollaan vakituisesti asuva voidaan siten viime kädessä uhkasakon nojalla pakottaa lopettamaan vapaa-ajan asunnon käyttäminen vakituisena asuntona.

Ongelma voidaan jo tällä hetkellä ratkaista muuttamalla asunnon käyttötarkoitusta. Käyttötarkoituksen muutosten lukumäärä on kuitenkin vain prosentin luokkaa kaikista loma-asunnoista. Esimerkiksi Etelä-Savossa vuosina 2000–2013 muutettiin 367 loma-asumiseen tarkoitettua rakennusta vakituiseksi asuinrakennuksiksi.

Kunnat ovat suhtautuneet vapaa-ajan asuntojen käyttö-tarkoituksen muutoksiin

yleensä myönteisesti. Kansalaiset voivat kuitenkin kunnasta riippuen olla keskenään hyvin eriarvoisessa asemassa. Hyvin harva vapaa-ajan asukas ryhtyy muuttamaan vapaa-ajan asuntonsa käyttötarkoitusta. Luvan hakeminen vaatii aikaa ja vaivaa.

Sipilän hallitus on tunnistanut ongelman ja on ottamassa myönteistä askelta kansalaisten valinnan vapauden lisäämiseksi. Hallitus sitoutuu ohjelmassaan joustavoittamaan vapaa-ajan asuntojen muuttamista pysyvään asuinkäyttöön. Linjaus on perusteltu sekä kansalaisten perusoikeuksien että asuntojen laatutason kannalta.

Suomessa oli viime vuoden lopussa lähes 48 000 pinta-alaltaan yli 80 neliöstä vapaa-ajan asuntoa. Monet loma-asunnoista ovat korkealaatuisia ja käytännössä ympärivuorokautisen asumisen mahdollistavia. Ne ovat usein jopa vakituisia asuntoja laadukkaampia.

Erottelu vapaa-ajan asuntoihin ja vakituisiin asuntoihin on useissa tapauksissa niin keinotekoinen, että olisi syytä harkita, pitäisikö mennä vielä hallitusohjelmaa pidemmälle

ja poistaa kokonaan vapaa-ajan asuntojen ja vakituistenasuntojen välinen ero.

Nykyinen tilanne on johtanut käsittämättömiin tulkintoihin kansalaisten kotipaikasta.

Rekisteröintikäytäntöjen yhtenäistämiseksi on maistraateille annettu viime syksynä ohje, jonka mukaan henkilön kotikunta voi tietyin edellytyksin muuttua vapaa-ajanasunnon sijaintikunnaksi. Kuitenkaan muuttajan asuinpaikaksi ei jatkossa voida kirjata hänen käyttössään olevaa vapaa-ajan-asuntoa, vaan hänet tullaan kirjaamaan ”vailla vakituista asuntoa” olevien ryhmään kyseiseen kuntaan.

Suomennettuna ohje tarkoittaa, että suomalainen on vailla vakituista asuntoa, vaikka omistaisikin erinomaisessa kunnossa olevan asunnon ja viettäisi siellä suuren osan ajastaan. Moni miettii varmaan tarkoin, haluaako antaa viranomaisten luokitella itsensä asunnottomaksi. Aiemmin tuollaisilla henkilöillä oli huono maine.

Hallitus on asettanut tavoitteekseen sääntelyn purkamisen ja hallinnollisen taakan keven-

tämisen. Vapaa-ajan asuntojen käyttöä koskevan sääntelyn purkaminen sopii erinomaisesti tähän tavoitteeseen. Käyttötarkoituksen muutoksen joustavoittamisen on johdettava lupien ja muun viranomaismenettelyn karsimiseen.

Olisi aika antaa kansalaisten vapaasti itse valita, missä he haluavat vakituisesti asua ja missä olla kirjoilla.

Nyt vapaa-ajan asuntojen käyttötarkoituksen valvonta ja luvat työllistävät viranomaisia, joilla kunnissa olisi varmasti muutenakin tekemistä.

Yhtenäiset säännökset kaikelle rakentamiselle riittävät varmistamaan rakentamisen laadun ja ympäristön suojelun vaatimukset.

PENTTI MÄKINEN
Etelä-Savon maakuntajohtaja

Erilainen lukupaikka

Savu leijailee hiljakseen talon rauniolla Orimattilassa. Jäljellä ovat enää piippu, takka ja 1950-luvun Kuvaposti-lehti, jota Vesa Suojala lueskelee. Onneksi tilanne näyttää pahemmalta kuin se oikeasti on. Kyseessä on nimittäin talon purkutyö.

varmasti parempia sijoituskohteita.

MTK:lle asia on mielestäni, varovaisestikin sanottuna, häpeällinen. Sikäli kun katson hallituksen ja valtuuskunnan kokoonpanoa pitäisi tällaisen pelleilyn kuntoon laittaminen olla etujärjestölle lähinnä ilmoitusluontoinen asia. Voisi edes tämänkaltaiset päivänselvät asiat mennä läpi muki-sematta.

Mutta minähän en omanutkaan sitä oikeaa maalaisjärkeä. En ole tässä todellakaan omaa etua pönkittämässä vaan kaikkien niiden, ketkä joutuvat tulevaisuudessa asioimaan Melan parissa.

Arvoston suuresti MTK:n tekemää työtä, ja tiedän, että melkoisia tuulimyllyjä vastaan joutuu kamppailua käymään. Olisi vain kohtuullista nämä omat korat saada lahkeesta roikkumasta. Olen myös MTK:n jäsenmaksuni tähän mennessä maksanut aivan hyvillä mielin.

Kaikista hallinnon ja luontoäidin tarjoamista haasteista huolimatta toivotan kaikille kollegoille, meijeristä ynnä muista yhteistyökumppaneista riippumatta aina vaan parempaa kesän jatkoa.

Veli-Matti Ahlqvist
Tohmajärvi

Paikalliset tuntevat rajaseudun hirvi- ja petokannan

Lieksan ja Ilomantsin metsästäjät ovat järkyttyneitä karhun pyyntilupien vähentämisestä, vaikka karhukanta on suurempi kuin koskaan.

Hirvenpyyntilupiin on nyt pantu vasasuositus ja määräys aikuisten hirvien sukupuolesta, jonka mukaan naaraita on ammuttava enemmän.

Tutkijat kuvittelevat olevan paljon mahoja naaraita.

Niiltä karhut ovat syöneet vasat, ja sitten luullaan niiden jääneen vasattomiksi ja ammutaan jahti aikana ne pois.

Kanta vääristyy edelleen. Lopulta siellä metsässä ei ole enää mitään, kun kanta ei uusiudu ja vanhat yksilöt kuolevat.

Kuka on syyllinen tähän? Eikö paikallisten ihmisten mielipiteelle tulisi antaa suurempi painoarvo?

Veikko Hakkarainen
Lieksa

LUKIJAN KUVA

ARI AHLFORS

ETYJ – paljon porua, vähän villoja

40-vuotista taivaltaan juhliseen ETYJ-kokouksen luonnetta kuvastaa hyvin sen loppulausema: yleiskokouksen loppuasiakirja ja päätöslauselmat eivät ole sitovia.

300 parlamentaarikkooa keskusteli viiden päivän ajan taloudesta, ympäristöstä ja ihmisoikeuksista. Ajankohtaisimmassa ja Euroopan tulevaisuudelle tärkeimmässä asiassa, Ukrainan kriisissä, ETYJ ajoi karille jo alkumetreillä. Voimassa olevat valtapoliittikan pelinsäännöt turhauttivat jopa presidentti Niinistön ja ne torpedoivat venäläisvaltuuskunnan osallistumisen kokoukseen.

Heräähin kysymys mitä järkeä on järjestää korkean tason kokouksia, joiden lopputulos on tukku asiakirjoja ja päätöslauselmia ilman sitoumuksia. Pelkkä parlamentaarikkotason kokoontuminen ilman valtioiden välisiä päätösvaltuuksia ei voinut tuoda toivottua tulosta – idän ja lännen kristityneiden suhteiden lievittämiseen.

Eurooppa tarvitsee oman rauhanprosessinsa ja siihen Kekkosen luomus sopii edelleen erinomaisesti.

Suomen onkin kaikin tavoin pyrittävä rakentamaan samanlaiset luottamussuhteiset

neuvottelusuhteet niin Venäjän johtoon kuin myös läntisiin leireihin.

Haukkojen päästäminen niskan päälle olisi perin turmiollista.

Toivoa sopii, että ETYJ:n uudelleen valittu puheenjohtaja Ilkka Kanervan Canossan matka Moskovaan tuo toivotun tuloksen ja palauttaa ETYJ:lle sen arvovallan ja arvokkaan mandaatin rauhanrakentajana.

Vai onko sittenkin niin, että Suomi on menettänyt sen kylmän sodan aikaisen erikoisasemansa idän ja lännen välimaastossa, jota presidentti Kekkonen osasi käyttää taitavasti hyväksi?

Olimme ikään kuin tulkki, joka taisi venäläisten sielun-elämän ja pystyi uskottavasti vakuuttamaan myös Kylmän sodan toiselle osapuolelle sen sovittelunhalusta ja rauhan-tahdosta.

Nyt olemme sotilaspoliittinen pelinappula ei কেনhkään maalla varustelujaan kiihdyttävässä Euroopassa.

Idässä meillä on voimansa tunnossa elävä Venäjä ja Itämeren takana kriisistä toiseen vaeltava EU, jonka sotilaslippua heiluttaa Nato.

Paavo Kajander
Pori

Mela ja luopumistuki

Olen tässä viimeisen reilun puolen vuoden ajan saanut, tai joutunut seuraamaan miten sujuvasti voi luopumistukikäsitteily maatalousyrittäjien eläkelaitoksessa sujua.

Korostan, että asia ei suora-naisesti minua kosketa, ja itse olen kaikeksi onneksi velvoitteeni kyseistä laitosta kohtaan ehtinyt jo hoitaa.

Asia pitää vaan mielestäni nostaa esille julkiseen keskusteluun.

Tilanteessa jossa luopuja saa tilalleen motivoituneen ja kouluttautuneen jatkajan, ihan sukupuolesta riippumatta. Ja tämä luopuja on tietenkin maksanut Melalle mukisematta vuosikymmenten ajan, vieläpä vanhan opin mukaan pakollista huomattavasti suurempaa maksua.

Jatkaja muuttaa tilalle ja luopuja vielä ostaa itselleen uuden talon muutaman kilometrin päästä ja muuttaa sinne asumaan. Pelkästään näillä tiedoilla pitäisi sillä, minkä al-lekirjoittanut käsittää maalaisjärjeksi, ratkaisun asiassa olla melkoisen helppo.

Mutta meidän viljelijöiden yhteinen eläkelaitos on määritellyt maalaisjärjenkin aivan uuteen uskoon, kun kerran eläkeyksikön johtajan mukaan

nimenomaan sieltä löytyy mitään hävitetään papereita, mitkä on jo kertaalleen toimitettu ja saadaan näin asian käsittelyä viivytettyä.

Mistään ei ole vaan tullut selville, mistä Melasta löytyy se muuttoporukka, minkä saa pyydyttyä tällaisessa tilanteessa apuun.

Näin voitaisiin kätevästi määrittää ”tosiasiallinen

» Mitä ylemmäs organisaatiota etenee, sitä hullummaksi puheet menevät. Ilmeisesti se järki lisääntyy. Toimitusjohtajaa ei ole vielä onnnistuttu tavoittamaan. Sitä en tiedä, onko se hyvä vai huono asia.

asuinpaikka”. Tämä termi on varmaankin kotoisin sieltä maalaisjärkiseltä osastolta, sillä tätä ei taas tämän pään mukaan Suomen valtiossa mikään muu instanssi käytä tai edes tunne.

Mitä ylemmäs organisaatiota etenee, sitä hullummaksi puheet menevät. Ilmeisesti se järki lisääntyy. Toimitusjohtajaa ei ole vielä onnistuttu tavoittamaan. Sitä en tiedä, onko se hyvä vai huono asia.

Lupan tässä aivan julki-sesti, että en henkilökohtaisesti tule koskaan maksamaan kyseiseen laitokseen päin senttiäkään enempää kuin on pakko, näin olen toiminut tähänkin asti. Kehotan kaikkia suuresti arvostamiani kollegoi-ta toimimaan samalla tavalla, markkinoilta löytyy aivan

VERKOSSA SANOTTUA

Lupiiniviha leimahti

MT:n Facebook-sivu täyttyi kipakoista kommenteista, kun kysäisimme seuraajiemme kantaa lupiinin hävitykseen.

Heinän viljelijä ei kaipaa tätä elikoille myrkyllistä kasvia pelloilleen, ja kedoista ja metsäluonnosta tykkäävänä en halua pihalleni enkä metsiini. Toivottavasti Liikennevirasto ryhtyy kantamaan vastuutaan ja kaikki lupiinkasvustot niitetään ennen kuin kukinta ehtii täyteen mittansa.

Anne Vähätalo

Ehdottomasti lupiinin puolel-la. Tunnustan, että levitän itsekin siemeniä mökkipi-haani.

Ulla Mattila

Tykkään lupiineista, ovat tulleet jäädäkseen. Koristavat ankeita tienvarsia!

Marjatta Murto

Lupiinin kauneus on ka-toavaa. Kohta kun kukinta on muisto vain, laitan teille lupiininsuojelijoille kuvia teittenvarsilta. Rumia ovat ja leviää kuin rutto!

Anne Vallinen

Lupiini kuuluu Suomen luontoon, samoin rentuun-

su ja koiranputki. Kasvatat sovussa, vaikka niin sanotut luonnonsuojelijat puhuvat toista. Lupiini on valokasvi, ei leviä varjoisille paikoille. Esimerkiksi metsiin, vaikka olisi hyvä metsämaiden rehevöittäjä ja maanparan-taja.

Esko Puurula

Kylvetään lupiinia avo-hakkuualueille lannoittamaan maata. Kun puut kasvavat ja alkavat varjostaa niin lupiinit kuolevat, lannoitusvaikutus jää puunkasvun hyväksi.

Osmo Kivilahti

Monet kasvit ovat tulleet meille vieraskasveina. Lupiini on kaunis tienvarsilla, sitä oikein odottaa.

Ulla Suhonen

Pois, pois teiden varsilta ja peltojen reunoilta, luonnon-kukkien hävittäjä.

Soili Hyvärinen

Minä haluaisin lupiinit pois! Kyllähän ne oli nuorena minunkin mielestä hienoja, mutta kyllä se on niin raikeä kukka olemaan suomalaisten teiden varsilla, että pois joutaa!

Johanna Niskanen

Kommentoi juttuja osoitteessa facebook.com/maaseuduntulevaisuus

TEKSTIVIESTIT

Tuontiruokaa

EU:n johtajien tarkoitus onkin tappaa Suomesta maanviljely ja myydä oma satonsa Suomeen. Suomi nousee kapinaan.

Suomi pidä pintasi

Sään muutos

Hallitus vaihtoon. Eivät muuten ilmat parane.

Aurinkopoika

Palautetta

Katja Lamminen Hellan kul-malta (MT 10.7.). Tärkeämpää noudattaa pilkuntarkasti määräyksiä ja pitää kirjaa tekemisistä, viis loppu-tuloksesta.

Ajan henki

Olipa hyvä juttu aurinkoenergiasta (MT 10.7.). Itse pidän kunnia-asiana, että tuotan energiaa täysin päästöttömästi ja samalla kannan huolta ilmastosta.

Aurinkoinen

Oma pesä ensin

Turha on suomalaisten vilje-läjöiden moittia tanskalaista eläinsuojelua. Katsokaa ensin omien eläinten oloja.

Farmarissa käynyt

Hassu yhtälö

Ulkomailta tulossa yli 10 000 marjanpöimijää ja omia työttömiä yli 300 000. Jossain vuotaa rahapussi, kun työ ei maita.

Ei nimimerkkiä

Kiinteistövero

Kiinteistövero on noussut Inkoossa 6 vuodessa 300 prosenttia. Nyt veroprosent-teja nostetaan ja verotusarvo tuplataan. Nousu siis hidas-tuu?

Mökkiläinen

Sekaisin meni

Ei mennyt sekaisin vain nurmien uusintartytmi. Sekaisin meni myös lannanlevitysoh-jelma vuosiksi. Ympäristösi-toutumattomuudella yrittää moni ”pelastautua” tästä.

Ei nimimerkkiä

Ahdas ohjaamo

Ostin JD:n, koska Valtra oli ahtaampi. Saatavuus ja ominaisuudet eivät aina vastaa tarpeita eri koneissa. Suosin kotimaista aina kun mahdol-lista.

Savon mies

Mainosvaltti

Miksei muka salmonellatto-muutta sianlihassa voi käyttää mainosargumenttina (MT 13.7.)? Sehän on yksi kotimai-sen ruuan valteja.

Ihme juttu

Lihan hinta

Tanskalainen sianliha on ollut aina maailman halvinta. Nyt Tanskan tuottaja kertoi saavansa 1,37 euroa kilolta. Täällä HK maksaa 1,25 euroa kilolta.

Sikamies Salosta

Ota kantaa tekstiviestillä

Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa. Lähetä enintään 160 merkkiä pitkä viesti numeroon 173 172. Kirjoita viestin alkuun tunnusteksti MT LU (huomaa tyhjät välilyönnit). Viestin hinta on 50 senttiä.